

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิงพาณิชย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๑/๒๕๕๕

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ กรณีนายสุบิน พิพรพงษ์ ใจใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และใจใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง ยื่นคำร้องลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายสุบิน พิพรพงษ์ ใจใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และใจใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ได้ความว่า นายสุบิน พิพรพงษ์ ผู้ถูกร้อง เป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์) ในรัฐบาล พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๘/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๕ ผู้ถูกร้องจึงเป็นข้าราชการการเมืองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ (๕) ต่อมาเมื่อมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๕๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ให้ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ประกาศใช้บังคับวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ดังนั้นผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ กรณีพ้นจากตำแหน่งภายในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

เมื่อตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่ง (เป็นบัญชีเดียวกัน) เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ และผู้ร้อง

ตรวจสอบพบว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องดำเนินการไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสอง คือ ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชี ๑ พร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของตนเองและคู่สมรส จำนวน ๖๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท รายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ถูกต้องตรงกับความจริง กล่าวคือ รายการทรัพย์สินประเภทเงินฝาก เงินทุน ได้แก่ หลักทรัพย์จดทะเบียน ๑ และหลักทรัพย์อื่นของผู้ถูกร้องและของคู่สมรสไม่ได้แสดงไว้ ผู้ร้องตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้ถูกร้องมีบัญชีเงินฝากธนาคาร ๔ บัญชี ๓๑,๕๑๒.๕๖ บาท คู่สมรสมี ๑ บัญชี ๔๕,๕๕๕.๖๔ บาท หลักทรัพย์จดทะเบียนของผู้ถูกร้องมี ๒ แห่ง ๑๗,๐๐๐ บาท ของคู่สมรสมี ๑ แห่ง ๒,๐๐๐ บาท หลักทรัพย์อื่นของผู้ถูกร้อง ๑ แห่ง ๑๑,๕๔๐,๐๐๐ บาท ของคู่สมรส ๑ แห่ง ๑๑,๔๔๐,๐๐๐ บาท ที่ดินของผู้ถูกร้องที่แสดงไว้ไม่ระบุจำนวนแปลง ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แนบโฉนดกรรมสิทธิ์ของตนเอง ๑ แปลง ของบริษัท พิศรพงษ์ ๑ ๑๓๘ แปลง) ของคู่สมรสที่แสดงไว้ ๕ แปลง ไม่ระบุราคา ผู้ร้องพบว่า ผู้ถูกร้องมีที่ดิน ๓๔ แปลง คู่สมรสมี ๒๔ แปลง แต่ไม่ได้ระบุราคา รายการหนี้สินประเภทเงินเบิกเกินบัญชี ๑ ของผู้ถูกร้องที่แสดงไว้ไม่ระบุจำนวนแห่ง ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของคู่สมรสไม่ได้แสดงไว้ และผู้ร้องตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องมีเงินเบิกเกินบัญชี ๒ แห่ง ๑๕,๒๐๕,๑๕๘.๕๖ บาท ของคู่สมรสมี ๓ แห่ง ๑๖๒,๕๓๘,๖๕๔.๒๓ บาท

ผู้ร้องมีหนังสือถึงผู้ถูกร้องเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว รวม ๔ ฉบับ ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ไม่ได้เป็นผู้จัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยตนเอง จึงไม่ทราบรายละเอียด และมีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมสรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องเป็นนักธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ ซื้อที่ดินมาแบ่งขายเป็นโครงการไม่อาจจำได้ว่ามีโฉนดใดบ้าง เพราะส่วนใหญ่ได้ขายและโอนไปแล้ว ที่เหลือก็ติดจำนอง ส่วนหนี้สินเงินกู้เงินเบิกเกินบัญชีและตัวสัญญาใช้เงิน บางธนาคารชำระหนี้หมดแล้วก็ปิดบัญชี ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้และไม่มี การเคลื่อนไหวทางบัญชี รวมทั้งไม่ได้รับความร่วมมือจากธนาคารในการตรวจสอบ ผู้ร้องให้ผู้ถูกร้องมาชี้แจงข้อเท็จจริงอีกครั้งในเดือนมกราคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกร้องก็ไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ร้องจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาและมีมติเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ ให้รับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๐ และแจ้งให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือ และเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันแล้ว ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องยังมีได้มีหนังสือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา จึงมีประกาศศาลรัฐธรรมนูญให้ผู้ถูกร้องทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาขึ้นต่อศาลภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศ

เมื่อครบกำหนดแล้ว ผู้ถูกร้องก็มิได้มีหนังสือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด

มีปัญหาที่ต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า ผู้ถูกร้องอยู่ในบังคับของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ หรือไม่ ในปัญหานี้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างมาก ๑๑ คน คือ นายจิระ บุญพนสุนทร พลโท จุล อติเรก นายปรีชา เฉลิมวณิชช์ นายมงคล สระฐาน นายสุจิต บุญบงการ นายสุจินดา ยงสุนทร นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ นายอนันต์ เกตุวงศ์ นายอมร รักษาสัตย์ นายอิสสระ นิตินัทธ์ประภาส และ นายอุระ หวังอ้อมกลาง มีความเห็นว่า ผู้ถูกร้องอยู่ในบังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๔ คน คือ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจุมพล ณ สงขลา นายผัน จันทรปาน และ นายศักดิ์ เตชะชาญ เห็นว่าผู้ถูกร้องไม่อยู่ในบังคับของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ เนื่องจากผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองไปก่อนที่จะยื่นบัญชีครั้งแรก คือ ยื่นบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง (๑)

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดมีว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ อันเป็นความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องเป็นข้าราชการการเมือง ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง.....(๕) ข้าราชการการเมืองอื่น” และวรรคสอง บัญญัติว่า “บัญชีตามวรรคหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย” มาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ (๑) ในกรณีที่เป็นกรณียื่นเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง (๒) ในกรณีที่เป็นกรณียื่นพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ฯลฯ และวรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจาก

ต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่ง ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย” มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่าการกระทำดังกล่าว แล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง”

ข้อเท็จจริงฟังเป็นที่ยุติได้ว่า ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสาร ประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง เป็นบัญชีเดียวกันเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และพบว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องดำเนินการไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสอง ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชีพร้อมเอกสารประกอบ ซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน จำนวน ๔ รายการ คือ (๑) สิ่งปลูกสร้างของตนเองมูลค่า ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๒) คู่มือการจดทะเบียนรถยนต์ของตนเอง และคู่สมรส มูลค่า ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๓) เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากธนาคารของตนเอง ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๔) เงินกู้จากสถาบันการเงินอื่นของตนเอง ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและ ความมีอยู่จริงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐๑ (๔) พบว่า รายการทรัพย์สิน และหนี้สินที่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ๔ รายการ คือ (๑) เงินฝากธนาคาร ไม่ได้แสดงไว้ในบัญชี ๗ ทั้งของผู้ถูกร้องและคู่สมรส ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องมี ๔ บัญชี ๓๑,๕๑๒.๕๖ บาท คู่สมรสมี ๑ บัญชี ๔๕,๕๕๕.๖๔ บาท (๒) หลักทรัพย์ จดทะเบียน ๗ ทั้งของผู้ถูกร้องและคู่สมรสไม่ได้แสดงไว้ในบัญชี ๗ ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องมี ๒ แห่ง ๑๗,๐๐๐ บาท คู่สมรสมี ๑ แห่ง ๒,๐๐๐ บาท หลักทรัพย์อื่นก็เช่นเดียวกันไม่ได้แสดงไว้ในบัญชี ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องมี ๑ แห่ง ๑๑,๕๔๐,๐๐๐ บาท และคู่สมรสมี ๑ แห่ง ๑๑,๔๔๐,๐๐๐ บาท (๓) ที่ดิน ผู้ถูกร้องไม่ระบุจำนวนแปลง ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แนบโฉนดกรรมสิทธิ์ของตนเอง ๑ แปลง ของบริษัท พิพรพงษ์ ๗ ๑๓๘ แปลง) คู่สมรสแสดงไว้ ๕ แปลง ไม่ระบุมูลค่า ผลการตรวจสอบ พบว่า ผู้ถูกร้องมี ๓๔ แปลง คู่สมรสมี ๒๔ แปลง (๔) เงินเบิกเกินบัญชี ๗ ผู้ถูกร้องไม่ระบุจำนวน แห่ง ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คู่สมรสไม่ได้แสดงไว้ ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องมี ๒ แห่ง ๑๕,๒๐๕,๑๕๘.๕๖ บาท และคู่สมรสมี ๓ แห่ง ๑๖๒,๕๓๘,๖๕๔.๒๓ บาท

เมื่อผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบ และให้โอกาสชี้แจงข้อเท็จจริง รวม ๔ ครั้ง ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ไม่ได้เป็นผู้จัดทำบัญชีฯ จึงไม่ทราบรายละเอียด และมีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมว่า ตนเองเป็นนักธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ ซื่อที่คืนมาแบ่งขายเป็นโครงการฯ ไม่อาจจำได้ว่ามีโฉนดใดบ้าง ส่วนใหญ่จะขายและโอนไปแล้วที่เหลือก็ติดจำนอง ส่วนหนี้สินเงินกู้ เงินเบิกเกินบัญชีและตัวสัญญาใช้เงินนั้น บางธนาคารชำระหนี้หมดแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้และไม่มีการเคลื่อนไหว รวมทั้งไม่ได้รับความร่วมมือจากธนาคารในการตรวจสอบ

คดีนี้ตามคำร้องได้ความว่า ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงข้อเท็จจริงอันเป็นข้อบกพร่องต่อผู้ร้องแล้วว่า ผู้ถูกร้องไม่อาจดำเนินการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้องได้ ดังเหตุผลที่กล่าวข้างต้น รูปคดีจึงต่างกับกรณีที่ผู้ถูกร้องไม่ชี้แจงข้อบกพร่องในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้องเลย ไม่ว่าจะป็นในชั้นผู้ร้องและชั้นศาลรัฐธรรมนูญ ดังนั้นผู้ทำคำวินิจฉัยจึงเห็นว่าเป็นหน้าที่ของผู้ร้องจะต้องนำสืบพยานหลักฐานให้ได้ความชัดเจนว่า บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องมีข้อบกพร่องตามคำร้องจริง ซึ่งอาจแสดงเจตนาของผู้ถูกร้องว่ามีเจตนาจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ หรือทำให้การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของผู้ร้องไม่มีประสิทธิภาพ

เมื่อไม่ปรากฏว่า ผู้ร้องได้แสดงพยานหลักฐานซึ่งแสดงถึงข้อบกพร่องในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ร้อง ข้อเท็จจริงจึงไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องมีเจตนาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ศาล

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องของผู้ร้อง

นายปรีชา เฉลิมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ